UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Rationale Vtrivsq[ue] Potestatis Ecclesiasticæ

Talamellus, Thomas

Ticini Regii, 1618

Capvt Secvndvm. In quo Auctor sequitur agere de eadem admonitione adducens multos casus terribiles, quos passi sunt multi Rebelles, & contumaces.

urn:nbn:de:hbz:466:1-61615

Visual Library

pſal. 9. in prin. ritoriè perficit, perficiturq; iuſtus: ſed multo magis timere debent ijdem rebelles, & cõtumaces, id q̃ docet D. P. Aug. loquens de duplici diuino iudicio, videlicet manifeſto, & occulto, q̃ eſt quędã pœna, qua nunc vnuſquiſq; aut exercetur ad purgationem, aut admonetur, ad cõuerſionem aut ſi cõtempſerit vocationem, & Dei diſciplinã exercetur ad damnationem, & hæc oĩa dicit de iudicio manifeſto de ſecundo verò iudicio dicit ad mentẽ D. Petri, *Epiſt. 1. c.* tempus eſt, vt iudicium incipiat à Domo Dei &c. contemnentes itaq; vocationem, & diſciplinam, ſeù correptionem Eccleſiaſticam ex contumacia, & rebellione, ſignum eſt, q̃ exercentur ad damnationem. Et ſic terminatur hoc primum Caput.

CAPVT SECVNDVM.

In quo Auctor ſequitur agere de eadem admonitione adducens multos caſus terribiles, quos paſſi ſunt multi Rebelles, & contumaces.

VVlgo dicere Solemus, felix quem faciunt aliena pericula cautum. Quocirca aliena pericula debent *Iac. Val. pſ. 9.* cautos reddere præſentes, & futuros quoſcunq; rebelles, & contumaces S.M.E.C.R. Vt ſuis temporibus, & locis ſint eandem maximè felices, minimeque infelices. Docet itaq; Dñs Iac. nr̃ Val. ver. exultabo in ſalutari tuo infixè ſunt gentes interitu, quem fecerunt, ſcilicet perſecutores Eccleſiæ, nam & ipſe Nero Imperator ſeipſum interfecit, Domitianus interfectus eſt à Senatu, Domitianus grandi, & turpi plaga eſt percuſſus, Arrius unà cum cõplicibus qui uolebant ſua falſa expoſitione, & praua intelligentia ſacrarum ſcriptu-

idẽ a parte docet mag. ſen. lib. 3. ſen. d. 11. habetur.

rarum

ſarum fidem, & Eccleſiam confundere, ipſe in ſuo mẽdacio confuſus & interfect⁹, & â Diabulo ſuffocatus eſt, & crepuit medi⁹ vt ait S. Ambroſius, & ſic tota illa maledicta ſecta deinceps in ſe, contra ſe confuſa eſt, & ſic laqueo quem abſconderat cõtra Eccleſiam ipſa cõprenſa eſt, quia cognoſcitur Dñs iudicia faciens, vt dicitur ver. ſequenti &c. Et ſic Iulianus Apoſtata perſecutor Eccleſiæ mirabiliter occiſus fuit à S. Mercurio, vt dicit Auctor viridarij exemplorum, & morens dicebat, viciſti Galileę. Pulcherrima ſimiliter dicit idem Iacobus Val. ver: Veruntamen Deus confringet &c. præſertim adducit exemplum Iudęorum perſequentium Chriſtum, Apoſtolos, & totam Eccleſiam, quos tamen poſt paſſionem Chriſti ad pœnitentiam quadraginta annos expectauit, quos tandem impenitẽtes videns, miſit Veſpaſianum, & Titum, qui tantam, actalem Iudęorum ſtragem fecerunt, & necem &c. vnde optima ratione dictus Gregorius noſter Luſitanus, vt videri poteſt, demonſtrat, quot, quantaque mala patiantur, paſſurique ſint contemptores Romani Pontificis, atque Eccleſiaſticę auctoritatis, quam etiam parui faciens valens Imperator dum vellet in exilium mittere D. Baſilium, eiuſdem Imperatoris ſettam in qua facturus decretum, de eiciendo á Ciuitate Diuo Baſilio, ſedere volentis contra eſt, & tribus ab eo calamis adhibitis adſcribendam exilij ſententiam, nullus eorum reddidit atramentum, & cum nihilhominus, in præpoſito ſcribendi, impium, decretum perſiſteret, ipſius dextera, diſſolu-

Tract. de Blaſph. c. 9.

Pſ. 67.

lib. 3. de opt. Reip. ſtatu c. 2. 2.

diſſolutis neruis,toto cõtremuit,his cõmotꝰ valens car
tã vtraq; manu cõſcidit,ea aũt nocte q̃ ad deliberãdum
de Baſilio,data eſt valẽti vxor intimis cruciata eſt do
loribꝰ,& vnicꝰ eiꝰ filiꝰ ĩ grauẽ morbum ĩcidit,quibꝰ ille
ꝑterritꝰ,iniquitatẽ ſuã recognoſcens D. Baſiliũ accur
ſit,quo p̃ſente,puer cepit conualeſcere verũ vocatis a
valẽte ad vidẽdũ puerũ hęreticis,paulo poſt morit᷑.En
igit᷑ quomodo nullo licet pacto iudicibꝰ, ſęcularibꝰq;
ſuperioribꝰ tangere Chriſtos Dñi, corũq; libertatẽ Ec
cleſiaſticã quouis modo impedire,ac turbare. Simili
ter legitur qualiter ſeleuciꝰ Siriæ Rex habito ĩdicio ab
Apollonio ſuo Duce,miſit Heliadorũ Hieroſolimam
ad depredãdũ tẽpli Herrariũ, ficte tñ Heliodorꝰ ad nu
tũ Regis iter aggreſſꝰ,ſpẽ q̃dẽ quaſi ꝑ Eccleſiã,& Feni
cẽ Ciuitates peragraturꝰ,reuera, auctoritate Regis p̃
poſitũ facturꝰ(cũ eſſet ſup negocia Regis) tãdẽ a ſum
mo Sacerdote in Hieroſolima benigne fuit acceptus,
cui Sũmo Sacerdoti idẽ Heliodorꝰ aperuit cuiꝰ rei gra
tia illic adeſſet, & interrogabat, ſiue rè hæc ita eſsent.
Tunc Sũmꝰ Sacerdos oſtẽdit depoſita eſſa hęc victua
lia viduarũ,& pupillorum, & ad tẽpli beneficium &c.
Heliodorꝰ aũt,quod decreuerat ꝑficiebat,eodẽ loco ip
ſe, cum ſatellitibꝰ circa errarium p̃ſẽs, ſed ſpiritꝰ Dei
oĩpotẽtis magnã fecit ſuæ oſtẽſionis euidentiã, ita vt
oẽs qui auſi fuerãt parere ei, Dei virtute ruentes in diſ
ſolutionẽ,& formidinem cõuerterẽtur,apparuit .n. illis
quidã equs,terribilẽ habẽs ſeuorẽ optiones operimẽ
tis adondatus: hiſq; cũ impetu eliſit Heliodoro prio
res calces, qui autem ei ſedebat,uidebatur habere ar
ma

Margin notes: *2. macb. c. 3.* (beside "cleſiaſticã … ter legitur"); *exemplũ notandũ.* (beside "poſitũ facturꝰ … mo Sacerdote")

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

maurea, alij aũt duo apparuerũt iuuenes, virtute deco
ri, optimi gloria, ſpecioſiq; amictu, q circũſteterũt eũ,
& ex vtraq; parte flagellabãt ſine intermiſſione multis
plagis verberãtes, ſubito aũt Heliador⁹ cecidit in terrã
eũ q; multa caligine circũfusũ rapuerũt, atq; ĩ ſella ge-
ſtatoria poſitũ eiecerũt &c. videãt ergo rebelles, & cõ-
tumaces, atq; bonorũ Eccleſiaſticorũ vſurpatores, &
raptores quãtũ D. O. horũ genera malorũ diſpliceãt;
qd qdẽ manifeſtis declarauit ſignis, necnõ punitionib⁹
tẽpore tã veteris, quã noui teſtamẽti, oĩa .n. illis cõti-
gebãt in figuris, antiquis tẽporibus ergo multò magis
hoc tẽpore Euãgelicæ legis &c. idẽ clari⁹ patet ẽt apud Dan. c. 5.
D. Proph. Danielẽ vbi legitur qd Baldaſſar. Rex fecit
grãde cõuiuiũ optimatib⁹ ſuis mille, & vnuſquiſq; ſm̃
ſuã bibebat ætatẽ &c. pcepit ergo temulẽtus, vt affere-
rentur vaſa aurea, & argentea, quæ aſportauerat Na-
bucdonoſor Pater eius de templo, quod fuit in Hieru
ſalẽ: vt biberẽt in eis Rex; & optimates ei⁹ &c. bibebãt
vinũ, & laudabãt Deos ſuos argẽteos, ac aureos &c. ea
dẽ hora apparuerunt digiti, quaſi manus hominis ſcri
bentis contra cãdelabrũ, & in ſuperficie parietis Aulæ
Regiæ & Rex aſpiciebat articulos man⁹ ſcribentis: tũc
facies regis cõmutata eſt, & cogitatiões ei⁹ cõturbabãt
eũ: ſcriptura aũt illa erat hæc: mane, Thecel, Phares, q̃
Daniel declarauit Regi eandẽ legere, & intelligere ne-
ſciẽti: mane numerauit De⁹ regnũ tuũ, & cõpleuit illud
Thecel: appẽs⁹ es ĩ ſtatera, & iuẽt⁹ es min⁹ habẽs: Pha- aliud notã
res: diuisũ ẽ regnũ tuũ, & datũ eſt medi js, & Perſis &c. dũ exẽplũ
Ecce igit quadã penè gen⁹ cõtra vſurpatores bonorũ

Eccleſ. ſiue tépli antiqui téporis, ac ĩpediétes libertaté quodámodo Eccleſiaſticã, necnõ bona ét téporalia, vt aliena vſurpátes, ſua poſſidere, & retinere nequeát &c.

Aliud notabile exẽplum.

Sed quid dicédũ eſt de caſu, qui tépore D. Leonis Papę accidit? dũ Attila cognométo flagellũ Dei Italiá inuaderet, & Romá ardéti furore raperetur; ſáct⁹ aũt leo miſericordia mot⁹ Italiæ mala ĩpedire cupiens Athilã pſuaſit, ut regrederet. Interrogat⁹ veró Athila a ſuis, qd eſſet, q̃ pter cõſuetudiné tã humiliter Rõ. Põt. ĩperat faceret? reſpõdit, ſe aſtáté quẽdã aliũ, illo loqnte, ſacerdotali habitu, veritã eſſe ſibi ſtricto gladio nominãté mortẽ, niſi Leoni Sũmo Põt. obtẽperararet; quare in pãnoniã reuers⁹ ẽ idé athila abſq; aliquorũ lęſione &c. animaduertát ergo diligéter, & tádé perpẽdát quicũq; cõtumaces, ac rebelles cõtẽptores, an Rom. Pontifici obediédũ ſit, nec nè, atq; ét totis uirib⁹ ſpeculent id, quod docet D. P. Aug. inter hęreticos, & malos Catholicos, hoc intereſſe, quod hęretici falſa credũt: illi autem nempè mali Catholici vera credétes, non viuũt; ita, vt credũt, hoc ſtante, cauere ſaltem debent ijdem inobedientes, ne ſint mali Catholici dato quod nõ ſint hæretici &c.

D. p. Au. in Matth. cap. 13.
Conſilium optimum
D. p. Au. Mach. l. 2. c.
2. Mach. c. 15.
notandum exemplũ.

Nec ptereũdũ eſt id q̃ legit li. 2. Machabęorũ de illis quoq; viris de cęlo apparẽtib⁹ ad defendẽdũ in plio Machabeũ, qui p tépli cõſeruatione pugnabat, ét addẽdũ eſt ſomniũ fide dignũ, ſeù viſioné, q̃ habuit, ſiue vidit idẽ Machabeus, vt habet qualiter idem Machabeus in ſomnio vidit Oniam olim ſummum Sacerdotem, ſibi dantem gladiũ aureũ, in quo deiceret aduerſarios &c.

Paul. Iou. in vita põtt. Col.

Nec fruſtra eſt, vel videt exéplũ Burbonis proditoris

rĩs (prout refert *Paul.* Iou. in vita Põpei Column*æ*) qui dũ anxius Romæ menia aſcẽderet, ac ſuos, vt eãdẽ diriperẽt, incitaret: maximo cõfoxus vulnere vocẽ, vitãq; ſimul ne de ſpectaculo S. Ciuit. deſolatæ lętaret, amiſit, & diù meritã pęnã temeritatis ſuæ cõtra Eccleſiam, atq; Sũmũ Pont. Rom. in inferno credẽdũ eſt pati. ob cõtẽtũ Eccleſiæ, & ſui capitis neſciẽtẽ, ꝙ hoĩes exercituũ ductores magni triũphatoris (quãuis extra fidem noſtrã) propter Religionẽ ſacriſq; perſonis reuerẽtiã, euaſerũt, deorũ exẽplis plenè vtiq; ſũt paginę; interq; vnũ tñ recenſebimꝰ poſitũ ab Andrea Alborẽſe, dicit nãq; qđ Alexander ille magnꝰ dũ Hieroſolimã magno comitatu intraret, ſũmũ Sacerdorẽ ſacerdotalibꝰ indumẽtis amictũ, obuiã factũ proſtratꝰ in terrã adorauit, & ſuis poſtea, quare id faceret ĩterrogantibꝰ, reſpõdit, ſibi ĩ Maced. exiſtẽti in viſione Deũ apparuiſſe huõdi habitu indutũ, eidẽq; dixiſſe, vt de Maced. egrederet, ꝙ oẽs reges ſibi ſubditos faceret cõtra quos bellũ gereret. Prout poſtea accidit, qui maiorẽ orbis terræ partẽ imperiali ſuo diademati ſubiugauit, vt eſt videre in Ariano de Nicom. eiuſdem geſtorum auctorem *&c.*

notabile exẽplum.

Andreæ Albor tñ. 2 exemp. notabile exemplũ.

Arianus de Nicomedia.

Cõcludẽdũ eſt tãdẽ vnà cũ Sac. Cõc. Trid. ſic dicente cupiẽs ſãctas ſynodꝰ Eccleſiaſt. diſciplinã in Chriſtiano populo nõ ſolũ reſtitui: ſed ẽt perpetuo ſertã, tectã, à quibuſcunq; ĩpedimentis conſeruari, ꝑter eã, quæ de Eccleſiaſt. perſonis cõſtituit, ſæculares quicũque Principes, officij ſui admonẽdos eſſe cẽſuit confidens eo, vt Catholicos, quos Deus ſanctæ fidei Eccleſiæq; protectores eſſe voluit, ius ſuũ Eccleſiæ reſtitui, nõ tñ eſſe

Cõc. Trid. ſeſſ. 25. c. 20.

com-

cōceſſuros: ſed ēt ſubditos ſuos, oēs ad debitā erga clerū, parochos, & ſuperiores ordines reuerētiā reuocaturos: nec permiſſuros, vt officiales, aut inferiores magiſtratus, Eccleſię, & perſonarū Eccleſiaſticarū immunitatē Dei ordinatione, & Canonicis ſāctionib⁹ cōſtitutā. Aliquo cupiditatis ſtudio, ſeù incōſideratione aliqua violēt: ſed vnà cū ipſis *P*rincipib⁹ debitā ſacris ſūmorū Pōtificū, & Conciliorū conſtitutionibus obſeruantiam præſtēt *&c.* Circa finē verò eiuſdē capitis idē ſacrū Conciliū loquēs de ipſis Prīcipib⁹, dicit, eoſdem alijs inferioribus optima exēpla, præbere debere ad pietatē, Religionē, & Eccleſiarū protectionē, imitātes anteriores optimos, Religioſiſſimoſq; *P*rincipes, qui res Eccl. ſua ī primis auctoritate, ac munificētia auxerūt, nedū ab aliorū iniuria uīdicarunt &c. quāobrē animaduertere dēt oēs sēt redēptoris act. apoſ. c. 9 ſaulū admonētis pſecutorē durū eſt tibi cōa ſtimulū calcitrare ſic &c

Studeāt ergo tādē, & videāt, nec non diſcāt oēs Contumaces, & inobediētes, atq; vſurpatores iuriſdictionē bonorūq Eccleſiæ, nullā prorſ⁹ īferre eidē Eccleſiæ violētiā, q̄ ſm̄ Philoſ. vt refert Thomas nr̄ Arg. eſt duplex; ſimpliciter, & mixta. Primo modo qn̄do aliquis abſolutè cogit, vt cū trahit alicubi cōa omnē ſuā volūtatē, ſecūdo modo eſt ſm̄ quā, quāuis illa homini non placeat: tn̄ ī ipsā cōsētit, ne ſibi maius malū eueniat, ut cū quis merces proicit in mare, ne patiatur in uita, ſic ad rē taliter in hoc ſæculo uiuere, ut in altero ſibi à bonorum oīum largitore, detur ſemper uiuere. D. O. M. quæ omniquſq; Sanctis Cæleſtis Curiæ gratias. Amē.

philoſ. l. 3. Eth. c. 2. Thom Ar. 4 sēt. diſt. 29. q. 1. ar. 1.

FINIS.